

denne Piecesforfatter er et Udtryk for det moderate Høire, vil jeg sige, at hans Høireanskuelser forekomme mig saa modererede, at det var tænkeligt, at man deraf kunde slutte sig til en Splittelse indenfor Høire. Men hvad der saaledes ligger udenfor, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg vil derimod betragte det Foredrag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7 Valgkreds (C. Hage) holdt forleden Dag. Jeg tror, at jeg, uden at tage fejl, vil kunne betragte det som et Udtryk for den Nuance i Høire, som man maaske kunde kalde det moderate Høire, og som har givet Anledning til at tale om Splittelse, og saa vil jeg dog sige om dette Foredrag, der, som vi alle vide, var saa overordentlig interessant og dygtigt, at det i og for sig ikke for mig indeholder noget Motiv til at antage, at ikke Høire skulde kunne arbejde sammen som hidtil, idet det ikke kan bevæge Nogen til at vende sig til Venstre. Det er ganske vist, at det efter den hele Tone, som gik igjennem det, indeholdt en meget stærk Kritik over Regjeringen, navnlig over den høitærede Zunderigsministers administrative Foranstaltninger, og ligeledes over den høitærede Finansministers Finanspolitik, men naar man tager Hensyn til den overordentlige kritiske Evne, som dette ærede Medlem har, i Forbindelse med, at han ikke er nogen ældre Politiker, mener jeg, at man meget godt kan skrive noget af Starpheden paa denne Konto, og jeg mener mig fuldt berettiget dertil, naar man ser hen til Forholdet mellem Præmisserne i hans Foredrag og Konklusionen fremdeles at henregne ham til Høire. Naar jeg holder mig til Konklusionen, finder jeg ikke, at der er nogen særlig Grund til at bekymre sig over Splittelsen i Høire, fordi dets Medlemmer kritiserer Ministeriet mere eller mindre stærkt, mere eller mindre gjerne, thi det ærede Medlems Konklusion gik jo ud paa, at den Forløsning, om jeg saa maa sige, den Forbedring i den hele Stilling, som Alle ønsker, skal komme fra Venstre, og det er netop den samme Opfattelse, som jeg har. Det ærede Medlem siger, at det er et sagligt Fremstridsparti, han ønsker, og det er netop ogsaa det, der bevæger mig til at blive staaende, hvor jeg staar. Det ærede Medlem for Beile 2den Valgkreds vil sige: vi behøve ikke at vinde de Herrer, vi ere saa og saa mange, saa det er ikke nødvendigt at vente paa dem. Men det er nødvendigt, at det er alligevel nødvendigt eller i alt Fald hensigtsmæssigt, og det vilde ogsaa være urimeligt, om ikke de ærede Medlemmer skulde tillægge det nogen Betydning, om vi bleve enige med dem og kunde samarbejde med dem, thi ellers vilde de dog ikke med saa stærke Ord snart

tale meget velvilligt og imødekommende til de Retninger, som de nu tro vilde nærme sig til dem, og snart tale truende til os Andre, som de tro staa fast. Sagen er den, at vi spille dog alligevel en Rolle, vi ere et ganske lille Moment, der dog maa være med til at danne den offentlige Mening, som det under Debatten her har været forudsat havde sin Betydning for, at vi kunde komme ud af den nuværende Stilstand. Thi selv om vi kun ere 25 her i Folkethinget, forudsætter jeg, at vor Opfattelse i det væsentlige falder sammen med de Anskuelser, der gjøre sig gjældende hos Majoriteten i det andet Thing, og da vi ere Ordførere for disse Anskuelser ude i Befolkningen i en ganske anden Grad end Landstingets Flertal kan være det, vil det erkendes, at overfor den offentlige Mening har det sin Betydning, om vi kunde arbejde sammen med de Herrer, og saa vil jeg da sige: Jeg anser det for at være den eneste rigtige Vet, at de Herrer ville tage fat paa Sagerne. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Middelfart (Konrad) synes at være enig med os i, at det er en nødvendig Betingelse. Jeg tror, at hans Ytringer om Udvalgenes Grundighed bør opfattes saaledes, at han vil raade Venstre til at komme ind paa en saglig Forhandling; thi saa er det muligt, at det vil se os gjøre den Bending, som vi hidtil ikke have havt Motiv til. Sæt nu, at de Herrer ville behandle Befæstningsagen, saa er det jo meget muligt, at de ville have Vanskelighed ved at bevilge Midlerne til Kjøbenhavns Befæstning i den nærmeste Fremtid — det er Noget, jeg desværre maa antage. Men jeg skulde dog anfse det for meget tvivlsomt, om Venstre skulde finde det rigtigt ganske at staa Befæstningsagen ihjel, og om Venstre ikke skulde ville tage fat nu. Sæt, at de Herrer kom til det Resultat, at det og det skal gennemføres i Befæstningsagen, Ting, som Alle kunne være enige om — Kjøbenhavns Befæstning faar at hvile og ligge —, og sæt saa, at Regjeringen troede at burde indtage en anden Holdning, saa vilde de Herrer se, at mange af os vilde finde det nyttigere og hensigtsmæssigere at tage, hvad man kan faae, end at holde paa paa eengang at gennemføre Alt, ogsaa hvad man ikke kan faae. Hvis der spørges om Midlerne til Gjennemførelsen af Noget i Befæstningsagen, vilde jeg ganske vist ikke gaa saa vidt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Hage), som tænkte sig Muligheden af en Indkomstskat i 10 Aar, hvorved man kunde tilvejebringe, jeg tror, Noget som 2 Millioner Kr. aarlig. Jeg tror at kjende Befolkningen hertilands saa meget, at jeg tør betegne det som et rent